

یادداشت

پرونده ثبت حقوق ومزایا باشوی

شفافیت بسته شد؟

● اگرچه سه ماه از مهلت قانونی ثبت اطلاعات حقوق و مزایا در سامانه می‌گذرد اما هنوز بسیاری از ارگان‌ها از جمله شرکت‌های دولتی که ۷۵ درصد بودجه را می‌گیرند، اقدام به شفاف‌سازی نکرده‌اند. به گزارش مهر، پس از مطرح‌شدن حقوق‌های نجومی و انتشار فیش‌های حقوقی غیرمتعارف برخی مدیران دولتی همچون رئیس صندوق توسعه ملی، مدیران بیمه مرکزی ایران، بانک رفاه کارگران و چند سازمان دیگر و خروج آنها از بدنه اجرائی کشور در سال ۹۵، قانون‌گذار در خلال تدوین برنامه ششم توسعه در بند ۲۹، دولت را مکلف به ایجاد سامانه حقوق و مزایا کرد تا از این طریق تمامی اطلاعات مربوط به حقوق و مزایای کارکنان دستگاه‌های اجرائی دولتی و سایر قوا مورد رصد قرار گیرد. در همین راستا نیز پس از دو سال کش‌وقوس، سازمان اداری و استخدامی در ۱۸ اردیبهشت ماه سال گذشته دستورالعمل نحوه ورود و ثبت اطلاعات اقسام پرداختی کارکنان را به دستگاه‌های اجرائی مشمول ابلاغ و از آنان درخواست کرد اطلاعات مزبور را در سامانه حقوق و مزایا بارگذاری کنند. اواخر مهرماه سال گذشته نیز هیئت وزیران کلیه دستگاه‌های مشمول را موظف کرد اطلاعات مربوط به پرداخت افراد مشمول را در این سامانه بارگذاری کرده و سازمان اداری و استخدامی کشور نیز پس از تکمیل اطلاعات به هیئت وزیران گزارش کند. با این حال و با گذشت بیش از یک سال از راه‌اندازی سامانه، بیشتر دستگاه‌های مشمول، اعتنایی به قانون و بارگذاری اطلاعات در سامانه حقوق و مزایا نکردند تا اینکه در اواسط تابستان امسال، پس از ارائه گزارش سازمان اداری و استخدامی به هیئت وزیران و اعلام اینکه هنوز نهادهای بسیاری مبادرت به ثبت اطلاعات خود در سامانه نکرده‌اند، دولت در بخش‌نامه‌ای چهاربندی، تکلیف جدیدی برای سامانه حقوق و مزایا معین کرد.

بند اول این بخش‌نامه، مربوط به تعیین بازه زمانی برای ثبت اطلاعات است که در واقع مطابق با این بند دستگاه‌هایی که هنوز اطلاعات خود را در سامانه ثبت یا تکمیل نکرده‌اند، فقط تا پایان شهریور برای این اقدام فرصت پیدا کردند. این در حالی است که با وجود اتمام مهلت قانونی تعیین‌شده، هنوز از اجرای این بند قانونی و تمکین تمام دستگاه‌های مشمول به ثبت اطلاعات خبری نیست. در کنار سرپیچی دستگاه‌ها از بارگذاری اطلاعات که مانع شفافیت و جلوگیری از تضییع بیت‌المال شده است، برخی از دستگاه‌هایی که اقدام به انتشار فیش‌های حقوقی کرده‌اند، میان‌برهایی را برای فرار از اعلام رقم دقیق حقوق و مزایای دریافتی مدیران خود در پیش گرفته‌اند و صرفاً عددی را ذکر می‌کنند که به‌عنوان حداقل دریافتی، به حساب کارکنان و مدیران واریز می‌شود. در این رابطه، خبرگزاری مهر در کنار انتشار گزارش‌های متعدد از وضعیت سامانه حقوق و مزایا، چندی پیش در گزارشی با عنوان «ششوی شفافیت در سامانه حقوق و مزایا؛ روایتی از مقاومت مثال‌زدنی دستگاه‌ها در برابر اجرای قانون»، به جزئیات تخلف ارگان‌ها و شرکت‌های دولتی مختلف پرداخته بود. به‌تازگی نیز محمد قاسمی، معاون مرکز پژوهش‌های مجلس، در جلسه علنی مجلس دراین‌باره گفته است: حقوق و دستمزد کارکنان شرکت‌های دولتی در سامانه حقوق و دستمزد درج نشده است و اطلاعات کارمندان آنها در پایگاه اطلاعاتی نظام اداری کشور وجود ندارد. اظهارنظر قاسمی صبح بر تمام پنهان‌کاری‌های شرکت‌های دولتی می‌گذارد که کارشناسان از آن به‌عنوان حیاط خلوت دولت یاد می‌کنند.

این در حالی است که شرکت‌های دولتی هر سال بیش از ۷۰ درصد بودجه کل کشور را از آن خود می‌کنند و برای سال آینده نیز برای بودجه این شرکت‌ها رقمی در حد ۱،۴۸۳ هزار میلیارد تومان پیش‌بینی شده است؛ یعنی ۷۵ درصد کل بودجه کشور! و با وجود این حجم از پولی که به این شرکت‌ها تزریق می‌شود، هر سال نسبت به سال قبل شاهد افزایش زیان‌دهی شرکت‌های دولتی هستیم. گفتنی است دستگاه‌های مشمول مکلف هستند حقوق، فوق‌العاده‌ها، هزینه‌ها، کمک‌هزینه‌ها، کارانه، پرداخت‌های غیرماهانه و مزایای ناخالص پرداختی ماهانه اعم از مستمر و غیرمستمر، نقدی و غیرنقدی و سایر مزایا به مقامات، رؤسا، مدیران و کارکنان موضوع این ماده را از هر محل (اعتبارات خارج از شمول قانون محاسبات عمومی، درآمد‌های اختصاصی، اعتبارات متفرقه، اعتبارات کمک‌های رفاهی، اعتبارات بودجه عمومی و منابع عمومی و همچنین اعتبارات موضوع ماده (۲۱۷) قانون مالیات‌های مستقیم، تبصره «ا» ماده (۳۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده، مواد ۱۶۰ تا ۱۶۲ قانون امور گمرکی یا اعتبارات خاص ناشی از واگذاری و فروش شرکت‌ها در سازمان خصوصی‌سازی، اعتبارات مربوط به ردیف‌های کمک به اشخاص حقیقی و حقوقی و سایر درآمد‌ها و موارد مشابه)، منحصراً در فیش حقوقی منعکس و پس از ثبت در سامانه حقوق و مزایا، پرداخت کنند؛ به نحوی که میزان هرگونه ناخالص پرداختی ماهانه به هریک از افراد بلافاصله در سامانه اطلاعاتی هر دستگاه مشخص باشد.

طرح اقدام ملی مسکن، چه کسانی را خانه‌دار می‌کند؟

منهای کم‌درآمدها

بنا براین اثر تورمی آن را ندارد، از سوی دیگر بیشتر از منابع بانکی و تحرکات بانک مرکزی، متکی به قدرت تأمین مالی متقاضیان است و علاوه‌براین مانند مسکن مهر بنا را بر اجرای طرح در هر شهر و روستا و با هر قیمتی نگذاشته و سعی در هدایت سیل تقاضا به مناطقی از پیش تعیین‌شده دارد. فراموش نکنیم که در قالب طرح مسکن مهر کار حتی به این مرحله نیز کشید که مقام مسئول با گشت هلیکوپتری بر فراز منطقه، محل اجرای طرح مسکن مهر را تعیین کرد؛ یعنی بدون انجام هیچ‌گونه مطالعه کارشناسانه‌ای، ازاین‌رو با وجود ایراد بنیادین که در چنین طرح‌هایی وجود دارد (نپرداختن به اصل کلیدی اخراج تقاضای سفته‌بازانه)، مقایسه آن با طرح مسکن مهر چندان متصفانه نیست. به گفته او، این طرح طبعاً توان حل و حتی تلطیف مشکل مسکن در کلان‌شهرها را ندارد و فقط یک مسکن کوتاه‌مدت تلقی می‌شود.

حذف زمین به حل مشکل مسکن کمک می‌کند

فرهاد بیضایی، کارشناس مسکن، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: «یکی از مسائلی که در حل مسئله مسکن اهمیت دارد، تأمین زمین است. طرح مسکن ملی به‌واسطه آنکه در قالب این طرح می‌تواند تعریف شده و دوم ثبت‌نام این طرح در پنج استان کرمان، هرمزگان، اصفهان، زنجان و خراسان جنوبی از روز شنبه خبر داد و افزود: «با توجه به تقاضای بالا و استعداد این استان‌ها در تأمین زمین، مرحله دوم ثبت‌نام طرح اقدام ملی مسکن در این پنج استان نیز هم‌زمان با مرحله پایانی فاز نخست طرح انجام می‌شود و متقاضیان برای ثبت‌نام و اطلاع از اینکه در کدام شهرستان‌ها ظرفیت مجدد ایجاد شده است، باید به سامانه مراجعه کنند».

این خبر در حالی مطرح می‌شود که برخی کارشناسان با دید تردید به این طرح می‌نگرند؛ هرچند کارشناسان دیگری نیز نگاه مثبتی هرچند به همراه نقد به اجرایی‌شدن آن دارند و می‌گویند به علت حذف زمین در این طرح، ظرفیت خوبی در آن وجود دارد. بااین‌حال قیاس این طرح با طرح مسکن مهر محمود احمدی‌نژاد که‌ماکان برقرار است و برخی معتقدند شاید حتی در برخی موارد بتوان این طرح را ضعیف‌تر از طرح مسکن مهر دانست؛ زیرا رقم تسهیلات ۱۸درصدی آن، اقساط سنگینی را برای متقاضیان به دنبال خواهد داشت که با این اوصاف با محاطب هدف این طرح که طبقه متوسط و عمدتاً اقشار کم‌درآمد هستند، چندان همخوانی ندارد.

باید مقدمات اخراج تقاضای سفته‌بازانه از بازار مسکن فراهم شود

ناصر ذاکری، پژوهشگر حوزه اقتصاد مسکن، در گفت‌وگو با «شرق» به دو پرسش اساسی در این زمینه پاسخ می‌دهد. او در پاسخ به این پرسش که اساسی‌ترین گام برای حل مشکل مسکن در کشور کدام است و آیا این طرح رویکرد پرداختن به ریشه مشکلات را دنبال می‌کند، می‌گوید: «بخش عمده دشواری که در حوزه مسکن شکل گرفته و به‌تدریج کل اقتصاد کشور را گرفتار آثار منفی و تخریبی خود کرده است، مربوط به وجود تقاضای سفته‌بازانه بسیار قوی و پررنگ در بازار املاک و مستغلات است. با تبدیل زمین شهری و مسکن به کالایی به‌اصطلاح سهل‌البیع و ایجاد حق «سرمایه‌گذاری» برای شهروندان در عرصه خرید و احتکار املاک شهری به‌ویژه در کلان‌شهرها، طبعاً قیمت مسکن افزایش یافته و بسیاری از شهروندان قدرت تأمین مسکن را از دست می‌دهند». ذاکری می‌افزاید: «ازاین‌رو رویکرد درست و اصولی در بخش مسکن باید پرداختن به این معضل ریشه‌ای باشد؛ یعنی سیاست‌گذار باید با تدوین برنامه‌ای شفاف و کارآمد مقدمات اخراج تقاضای سفته‌بازانه را از بازار مسکن و املاک شهری فراهم کند. به‌این‌ترتیب با کاهش محسوس قیمت زمین شهری، از یک سو قدرت خرید خانوارهای کم‌درآمد نیازمند مسکن افزایش می‌ی‌بردند، جای خود را به شرکت‌های توانمند خواهند داد» و نتیجه می‌گیرد: «طرح اقدام ملی مسکن به این طرح کلیدی توجهی ندارد؛ بنابراین باید آن را سیاستی با رویکرد نادرست تلقی کرد».

طرحی متکی بر قدرت تأمین مالی متقاضیان

او در پاسخ به سؤال دوم مبنی بر شباهت این طرح با طرح مسکن مهر نیز می‌گوید: «این طرح در مقایسه با برنامه‌ای مانند مسکن مهر یک گام بزرگ به جلو تلقی می‌شود؛ زیرا از یک سو گسترندگی رعب‌آور مسکن مهر

حکایت اقتصاد ما؛

خانه خراب‌کن خود و دنیا آبادکن دیگران

محمد بحرینیان، پژوهشگر اقتصادی؛ «کوتوله‌پروری» و «رقابت مخرب داخلی» بین واحدهای یکسان را دو چالش بزرگ اقتصاد ایران می‌داند. او در گفت‌وگو با خبر آنلاین گفت: ما دچار عدم اهلیت تصمیم‌گیران اقتصادی دولت‌ها هستیم. مصادیقی از این عدم اهلیت را هم در شهرداری‌ها شرح می‌دهد: «آیا هنر کردند که با فضافروشتی، بدون درنظرگرفتن حق مسلم حیات جمعی شهروندان و حقوق مکنتسبه قانونی و اخلاقی و عرفی آنان، شهر را به خیال خود اداره کرده‌اند که اکنون این مشکلات طاقت‌فرسا بیرون زده و دُمَل ناشی از اشتباهات و سوءمدیریت آنان دهن باز کرده است».

مشکلات و موانع واقعی توسعه اقتصادی ایران را در چه می‌بینید؟

«بازار» و دیگری «مستغلات»؛ ولی ما از این نظریه علمی و کاربردی آنان هم درس نگرفتیم. شواهد زیادی در طول تاریخ ایران، دست‌کم در دو قرن اخیر در دسترس است که ما از تجارب دیگران و خطاهای مکرر خود درس نگرفتیم؛ ما بارها از یک سوراخ گزیده شده‌ایم. از منظر تقلید واژگان- گاهی توصیه‌شده خارجی- مثلاً بحث رقابت که در کشور مطرح می‌شود، از بُعد رقابت در محیط بین‌الملل به آن نگرسته نمی‌شود؛ بلکه دائماً بُعد داخلی آن مدنظر است و با شکل‌گیری بی‌شمار واحدهای متعدد تولیدی در یک رشته فعالیت اقتصادی خاص روبه‌رو هستیم که این موضوع امروز به دو چالش بزرگ در اقتصاد ما تبدیل شده: یکی «کوتوله‌پروری» و دیگری «رقابت مخرب داخلی» بین واحدهای یکسان. هاجون چانگ، استاد اقتصاد دانشگاه کمبریج، درباره تجربه ژاپن و کره جنوبی بیان می‌کند که سیاست‌گذاران کره‌ای و ژاپنی از اصطلاح «رقابت افراطی» به درگیرشدن در جنگ قیمت، برای توصیف جنگ قیمتی در صنایعی که با «هزینه ازدست‌رفته» بزرگ روبه‌رو هستند، به درگیرشدن در جنگ قیمت استفاده می‌کنند. ازاین‌رو تلاش جدی برای ایجاد منابع ورود و نظارت بر افزایش ظرفیت در چنان صنایعی که موجب همان جایی است که ما نتخواسیم بپذیریم که بلد نیستیم و از تجارب دیگران نیز یاد نگرفتیم. شما در مصاحبه‌ها و گزارش‌هایی خود به موضوع اهلیت حرفه‌ای اشاره کرده‌اید. آیا کشور همواره از فقر این مسئله رنج برده است؟

ما دچار عدم اهلیت تصمیم‌گیران اقتصادی دولت‌ها

هستیم. هزاران بار باید پرسید که چرا از اول برنامه

توسعه که ما سه‌هزارو ۲۰۰ میلیارد دلار منابع مستقیم و غیرمستقیم ارزی در اختیار داشتیم -درحالی‌که تاکنون ۱۱ برنامه عمرانی و توسعه هم اجرا کرده‌ایم- همچنان از رساندن اشتغال کشور به ۳۰ میلیون نفر عاجز مانده‌ایم. براساس تحقیقی که جناب آقای دکتر میدری برای وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در نزدیک به ۲۰ سال پیش انجام دادند، چین پس از ما تو و روی‌کارآمدن دنگ شیائوپینگ، با ۳۲۰ میلیارد دلار، به شکل وام و سرمایه‌گذاری خارجی و منابع حاصل از صادرات که یک‌دهم منابع ماست، توانست ۲۲۶ میلیون شغل تازه ایجاد کند. آنها در یک دوره زمانی موفق شدند حدود ماهانه یک میلیون نفر را از زیر خط فقر خارج کنند و با مبالغ کمتر کارهای بزرگ‌تری کردند.

آیا برای عدم اهلیت حرفه‌ای که از آن صحبت کرده‌اید، مصادیقی می‌توانید ارائه دهید؟ فقط چند مثال را بیان می‌کنم که برای همگان ملموس است. اولین آن، مربوط به آلودگی هوای خطرناکی است که همه کلان‌شهرهای کشور با آن مواجه هستند. شهرداران و بسیاری از اعضای شوراهای شهر از زمان شروع یا تصویب‌کنندگان قوانین شهری پیش از تشکیل شوراه، از مصادیق واضح و روشن هستند. شهرداریانی که با ایجاد بدهی بدون پشتوانه و برای خرید محبوبیت شهرها را اداره کردند - البته الگوی آنها دولت‌هایی بوده‌اند که با ایجاد بدهی و نگاه‌های کوتاه‌مدت کشور را اداره کرده‌اند که به چنین معضلی گرفتار شده- از مصادیق‌های شفاف هستند. شهردار و اعضای شورای شهری که نتوانند تصویری از برج مثلاً ۱۰طبقه یا بیشتر که به‌وفور هم وجود دارد، در کنار کوچه هفت‌متری آن‌هم بدون پارکینگ کافی برای واحدهای موجود در آن، در ذهن خود داشته باشند، آیا به نظر شما دارای اهلیت حرفه‌ای هستند؟ یا شهرداران دارای مسئولیت در مقاطع زمانی مختلف، به میز خود شخصیت داده‌اند یا به دلایل مختلف از میز خود شخصیت گرفته‌اند؟ آیا هنر کردند که با فضافروشتی، بدون درنظرگرفتن حق مسلم حیات جمعی شهروندان و حقوق مکنتسبه قانونی و اخلاقی و عرفی آنان، شهر را به خیال خود اداره کرده‌اند که اکنون این مشکلات طاقت‌فرسا بیرون زده و دُمَل ناشی از اشتباهات و سوءمدیریت آنان دهن باز کرده است؟

ادامه در صفحه ۱۵

خبر

اعتبارات هزینه‌ای

۳۶۷هزارمیلیاردی بودجه ۹۹ صرف‌چه‌اموری می‌شود؟

● بر اساس لایحه بودجه ۹۹، اعتبارات ۳۶۷هزارمیلیاردی مصارف بودجه صرف پرداخت حقوق، رفاهی، حق بازنشستگی و... می‌شود که بنا بر اعلام مرکز پژوهش‌های مجلس، دولت اطلاع دقیقی از نحوه پرداخت آنها ندارد. به گزارش تسنیم، بررسی لایحه بودجه ۹۹ نشان می‌دهد، اعتبارات هزینه‌ای دولت ۳۶۷ هزار میلیارد تومان است که ۱۱۳ هزار میلیارد تومان آن به جبران خدمات کارکنان دولت و پرداخت حکم حقوق کارکنان اختصاص دارد. همچنین ۱۲۰ هزار میلیارد تومان از این اعتبارات نیز به پرداخت حق بازنشستگی و رفاه اجتماعی اختصاص یافته است.

نقص قانون کاربرای امنیت شغلی

● وزیر کار با اشاره به نقص قانون کار در زمینه امنیت شغلی، درباره قدرت خرید جامعه کارگری گفت: با وجود افزایش ۳۴درصدی دستمزد امسال، همچنان اختلاف بین درآمد و هزینه زندگی کارگران وجود دارد. به گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، محمد شریعتمداری در نشست هم‌اندیشی با نمایندگان تشکلهای کارگری استان‌ها و مدیران ستادی و اجرائی سازمان تأمین اجتماعی که در محل سازمان تأمین اجتماعی برگزار شد، اظهار کرد: مسیر طی شده در پرداخت کمک‌معیشت از عدالت‌محورترین روش‌ها برای پرداخت یارانه در کشور است. وی ادامه داد: در ادوار گذشته کمک‌های یارانه‌ای به اقشار خاصی از جامعه پرداخت می‌شد و با توجه به اینکه درآمد بین افرادی که در یک قشر خاص هستند، می‌تواند بسیار متفاوت باشد، برای برقراری عدالت بیشتر، سازوکار آزمون وسع، جایگزین پرداخت یارانه به اقشار است. شریعتمداری افزود: پرداخت کمک‌معیشت به اقشار هرچند می‌تواند تا حدودی عدالت را برقرار کند اما پرداخت یارانه از طریق سازوکار آزمون وسع بسیار دقیق‌تر و کارآمدتر است. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ادامه داد: در پرداخت یارانه به اقشار به عنوان مثال معلمان، بازنشستگان، کارمندان، کشاورزان و سایر اقشار جامعه فارغ از میزان تمکن مالی پرداخت، انجام می‌شود اما در سازوکار آزمون وسع توان خانوار برای خرید و هزینه‌کردن مبنای پرداخت یارانه است.

با آب سفر کنید

و در قرعه کشی ماهانه ۲۰۰ میلیون تومان جایزه

شرکت کنید

دانلود از

asanpardakht.ir

شرکت مشاور سرمایه‌گذاری میار

دارنده مجوز رسمی از سازمان بورس و اوراق بهادار

بالاترین سود با سبدگردانی معیار

تلفن: ۵-۸۸۱۹۲۱۵۴

۶-۸۸۱۹۲۴۷۵

www.sharghdaily.ir